

Nema dostupnih prijevoda.

Dana 8. prosinca 2010. godine Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK) i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske (DORH) donijeli su odluku o traženju skidanja imuniteta zastupniku Ivi Sanaderu, koji je obnašao dužnost predsjednika Hrvatske demokratske zajednice (HDZ) od 2000. do 2009. godine i predsjednika Vlade Republike Hrvatske od 2003. do 2009. godine. Dan kasnije, Državno odvjetništvo je (aktom broj: OGR-125/10) uputilo predsjedniku Hrvatskog sabora zahtjev za davanje odobrenja za lišenje slobode, određivanje pritvora i istražnog zatvora protiv zastupnika Ive Sanadera, zbog kaznenih djela udruživanja za počinjenje kaznenih djela iz članka 333. stavka 1. Kaznenog zakona i zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona. Istog su dana Mandatno-imunitetno povjerenstvo Hrvatskog sabora (sa 9 glasova "za") i Hrvatski sabor (sa 104 glasova "za") na svojim sjednicama jednoglasno odlučili dati odobrenje za lišenje slobode, određivanje pritvora i istražnog zatvora Ive Sanadera. U međuvremenu, dok su trajale rasprave, navedeni je zastupnik napustio Hrvatsku. Bivši predsjednik HDZ-a i bivši premijer napustio je Hrvatsku prije no što je Saboru upućen zahtjev USKOK-a za ukidanjem njegova imuniteta i za njegovo pritvaranje. Stoga, nakon što je sudac istrage zagrebačkog Županijskog suda Krešimir Devčić na posebnom ročištu Sanaderu odredio jednomjesečni istražni zatvor zbog bijega i opasnosti od utjecaja na svjedoke, USKOK je naložio raspisivanje tjeralice za Sanaderom, a što je Ministarstvo unutarnjih poslova (MUP) objavilo dana 10. prosinca 2010. godine na njihovoj web stranici. Istog su dana policijski istražitelji započeli pretragu kuće odbjeglog bivšeg premijera Ive Sanadera u Kozarčevoj ulici. Paralelno sa raspisivanjem međunarodne tjeralice otvoreni su ključni komunikacijski kanali s policijama svih zemalja, posebice u Austriji, Sloveniji i Njemačkoj. Austrijanci su nakon toga u svega tri sata locirali bivšeg premijera, uhitili ga na autocesti, na naplatnim kućicama kod Salzburga i potom prepratili u najbližu policijsku postaju u Salzburgu. Istražni sudac u Salzburgu je odredio ekstradicijski 14-dnevni pritvor Sanaderu, koji je izjavio da se ne osjeća krivim za ono za što je u Hrvatskoj optužen. Dana 12. prosinca 2010. godine blokirana je sva imovina osumnjičenog Ive Sanadera i njegove obitelji. Dana 13. prosinca 2010. godine Ministarstvo pravosuđa je uz svu potrebnu dokumentaciju zatražilo izručenje uhićenog Ive Sanadera.

Bivšeg premijera Ivu Sanadera sumnjiči se za udruživanje za počinjenje kaznenog djela te zlouporabu položaja i ovlasti. Kako prenosi "Glas Istre" od 10. prosinca 2010. godine, u članku "Uvrijeđeni Barišić «utopio» prijatelja", "kroz pet godina poslovanja s Fimi-medijom, iz državnih tijela, javnih poduzeća i institucija izvučeno je više od 126 milijuna kuna, od čega je dobit grupe koju je organizirao Ivo Sanader iznosila 44 milijuna kuna. Barišić je od te dobiti dobio 32 milijuna, i Sanaderu je predao 28 milijuna, a Fimi-media je zadržala više od 10 milijuna kuna". U članku se još navodi da "to su podaci iz istražnog naloga kojim se Ivu Sanadera tereti da je Mladena Barišića i Nevenku Jurak povezao u grupu čiji je cilj praktički bio pljačka države".

Nismo ostali iznenađeni kad smo pročitali sve što je navedeno. Proteklih godina nije nam bilo čudno pročitati na raznim internetskim forumima tvrdnju da "svaka država ima mafiju, a samo u Hrvatskoj mafija ima svoju državu".

Naše mišljenje o Sanaderu bilo je jasno i ostalo isto još od daleke 2000. godine. No, ono što valja istaknuti je da nije samo Sanader kriv za sve što se činilo i još se čini. To jest, ukoliko je Sanader činio sve što je činio (a riječ je o udruživanju za počinjenje kaznenih djela, iliti prosto rečeno o jednoj vrsti mafije) onda valja istaknuti da mu je to omogućeno činiti od strane njegovih stranačkih kolega i koalicijskih partnera (HSS, HSLS, zastupnici manjina, jedno razdoblje HSU) dok je bio premijer Vlade Republike Hrvatske, od 2004. do 2009. godine. Nedavno je gđa.

Bianca Matković izrekla jednu istinu na pitanje je li ona kadar Ive Sanadera, koju citiramo: "Pokažite mi nekoga u vrhu Hrvatske demokratske zajednice, od 2003. godine do danas, tko može reći da nije bio njegov kadar ili nije podržavao njegovu politiku dok je bio na čelu stranke i Vlade". Mučno je danas gledati kako oni koji su ga 6 godina bespogovorno i slijepo podržavali i time mu omogućavali da organizira i vodi zločinačku organizaciju, sada tvrde da nisu ništa znali ni sumnjali.

Mučninu izazivaju svi oni koji su s njim dijelili plijen, oni koji su zataškavali njegove afere od samog početka, oni koji su s njim trgovali, oni koji su godinama šutjeli i progovorili tek kad je napustio bez obrazloženja mjesto premijera, oni koji su mu se ulizivali i tepali, oni koji su s njim koalirali i kohabitirali, oni koji su mu kumovali i spokojno spavaju glumeći u javnosti svoju nevinost, praveći se ludima i držeći bivšeg šefa iskupiteljem vlastitih grijeha. Kakvi su to "uvaženi" zastupnici, članovi Vlade, političari?

U našim okvirima, smatramo bitnim istaknuti činjenicu da među raznim "ne-uvaženim", "sramotnim" zastupnicima je i ime Furia Radina, koji je, kao zastupnik talijanske nacionalne zajednice, mogao podržavati koliko je htio Sanadera i njegovu Vladu, ali držimo neprihvatljivim da je to činio od 2006. do 2009. godine i u svojstvu predsjednika Talijanske unije, organizacije koja okuplja sve pripadnike talijanske nacionalne zajednice, te koja se radi toga ne bi smjela stranački svrstavati. Furio Radin je 6 godina podržavao manipulatora, prevaranta, blefera, osumnjičenika, uhićenika, za sada još nesuđenog kriminalca. Postoji li tu i natruha čiste savjesti?! Zaslužuje li povjerenje svojih glasača?

Općenito, ako je vladajuća stranka u Hrvatskoj od 2003. do 2009. godine, kao organizacija, bila umješana u kriminal kako definirati njezine koalicijske partnere i sve one koji su je podržavali i još je podržavaju?

Kako bi sadašnja vlast izbjegla sud javnosti, odnosno birača, mišljenja smo da će sada uslijediti i druga privođenja, ali u suparničkim strankama (SDP, IDS, HNS). Biti će zanimljivo pratiti događaje i iz dana u dan razotkrivati trulost države.

Čini se da je u ovoj državi smisao postojanja izgubio Sabor, sama država (odnosno osumnjičena državna mafija) i time politika. Nadamo se da će na predstojeće parlamentarne izbore birači imati na umu imena i prezimena osoba koje su dopustile da se sve to desi, te da će im uskratiti svoj glas i više im nikada ne dati svoje povjerenje.